

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 18, στοιχείο γ', της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας ⁽¹⁾ την έννοια ότι ενσώματα πάγια στοιχεία του ενεργητικού του υποκειμένου στον φόρο — εφόσον ο υποκείμενος στον φόρο έχει εκπέσει τον ΦΠΑ για την απόκτησή τους— δεν φορολογούνται σε περίπτωση παύσεως της δραστηριότητάς του μετά τη λήξη της περιόδου διακανονισμού που ορίζει το άρθρο 187 της οδηγίας και δεν πρέπει να περιλαμβάνονται στην απογραφή λόγω εκκαθαρίσεως, εάν έχει παρέλθει η εκ του νόμου προβλεπόμενη περίοδος διακανονισμού του ΦΠΑ για την απόκτησή τους η οποία προσδιορίζεται με βάση την εκτιμώμενη διάρκεια χρήσεώς τους στην επιχείρηση του υποκειμένου στον φόρο, ή έχει το εν λόγω άρθρο την έννοια ότι τα ενσώματα πάγια στοιχεία του ενεργητικού φορολογούνται σε κάθε περίπτωση παύσεως της οικονομικής δραστηριότητας του υποκειμένου στον φόρο χωρίς να λαμβάνεται υπόψη η περίοδος διακανονισμού;

⁽¹⁾ ΕΕ L 347, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Najwyższy (Πολωνία) στις 21 Μαΐου 2015 — Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, Petrotel sp. z o.o. κατά Polkomtel sp. z o.o.

(Υπόθεση C-231/15)

(2015/C 294/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Najwyższy

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσέοντες: Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, Petrotel sp. z o.o.

Ανααιρεσίβλητη: Polkomtel sp. z o.o.

Προδικαστικό ερώτημα

Στην περίπτωση που ένας πάροχος δικτύου προσφεύγει κατά αποφάσεως εθνικής ρυθμιστικής αρχής επί των τιμολογίων για υπηρεσίες τερματισμού κλήσεων στο δίκτυο του εν λόγω παρόχου (απόφαση MTR [mobile termination rates]) και στη συνέχεια κατά μεταγενέστερης αποφάσεως της ρυθμιστικής αρχής με την οποία τροποποιείται σύμβαση που έχει συναφθεί μεταξύ του αποδέκτη της αποφάσεως MTR και μιας άλλης επιχειρήσεως, έτσι ώστε να προσαρμοστούν οι τιμές που καταβάλλει η άλλη επιχείρηση για υπηρεσίες τερματισμού κλήσεων στο δίκτυο του αποδέκτη της αποφάσεως MTR στις τιμές που καθορίστηκαν δυνάμει της αποφάσεως MTR (απόφαση εφαρμογής), έχει το άρθρο 4, παράγραφος 1, πρώτη και [τέταρτη] περίοδος, της οδηγίας 2002/21 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με κοινό κανονιστικό πλαίσιο για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία πλαίσιο) ⁽¹⁾ (ΕΕ 2002, L 108, σ. 33, όπως τροποποιήθηκε), την έννοια ότι το εθνικό δικαστήριο, λαμβανομένης υπόψη της διατάξεως του άρθρου 4, παράγραφος 1, τέταρτη περίοδος, της οδηγίας 2002/21 και των συμφερόντων της επωφελούμενης από την απόφαση εφαρμογής επιχειρήσεως τα οποία απορρέουν από την αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης ή της αρχής της ασφάλειας δικαίου, δεν δύναται, αν διαπιστώσει ότι η απόφαση MTR έχει ακυρωθεί, να ακυρώσει την απόφαση εφαρμογής, ή μήπως έχει το άρθρο 4, παράγραφος 1, πρώτη και [τέταρτη] περίοδος, της οδηγίας 2002/21, σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, την έννοια ότι το εθνικό δικαστήριο δύναται να ακυρώσει την απόφαση εφαρμογής της εθνικής ρυθμιστικής αρχής και, συνεπώς, τις προβλεπόμενες σε αυτή υποχρεώσεις για το διάστημα προ της εκδόσεως της δικαστικής αποφάσεως, στην περίπτωση που θεωρήσει ότι αυτό είναι απαραίτητο για την εξασφάλιση της αποτελεσματικής έννομης προστασίας της επιχειρήσεως η οποία προσέφυγε κατά της αποφάσεως της ρυθμιστικής αρχής περι εφαρμογής των υποχρεώσεων οι οποίες προβλέπονταν στην —εν τω μεταξύ ακυρωθείσα— απόφαση MTR;

⁽¹⁾ ΕΕ L 108, σ. 33.